

πύου, διότι ἄλλως ἀνάγκη εἶνε νὰ παράσχωμεν ἐξοδὸν εἰς τοῦτο δι' εὐρείας ἐντομῆς, ἡ ὅποια ἀφίνει κατόπιν εἰς τὸν λαϊμὸν μας οὐλὴν πολὺ δυσάρεστον καὶ ἥμιστά ἐξωραϊστικὴν.

Συμπτώματα τῆς ὀξείας ἀδενίτιδος εἶνε πό-νος, κοκκινάδα, πύρωσις καὶ ἐξόγκωσις τοῦ πά-σχοντος μέρους, προσέτι δὲ καὶ πυρετὸς καὶ ἐ-λαφρά τις γαστρικὴ ἀναστάτωσις. Πρὸς τοπικὴν δὲ θεραπείαν ἐπιχρίομεν τὸ ἀλγούν μέρος δι' ἐλαστικοῦ κολοδίου ἰωδοφορμίου, ἐν ᾧ ἐσω-τερικῶς μεταχειρίζομεθα κυρίως ἰωδοῦχα καὶ ὑδραργυροῦχα φάρμακα. Ἡ χρονία ἀδενίτις καταντᾷ εἰς ὑπερτροφίαν τῶν ἀδένων καὶ πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς ἐνισχύομεν τὸ σῶμα διὰ θειούχων θερμῶν ὑδάτων, δι' ἀρσενικούχων ἀ-ναλύσεων, διὰ τοῦ αἵρος τῆς θαλάσσης καὶ δια-μένοντες εἰς μέρη ὑψηλά, ὅπου τὸ ἔδαφος ξηρὸν καὶ ὁ ἀήρ καθαρὸς. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλ-λα πολλὰ φάρμακα, τῶν ὁποίων ὅμως τὴν χρῆ-σιν μόνον ὁ ἰατρὸς δύναται νὰ ὑποδείξῃ.

Οἱ βρουματισμοὶ τῶν μυῶνων τοῦ λαίμου, τὸ λεγόμενον *στραβολαιμιασμα*, ὑποχωροῦν εἰς τὰς τρίψεις δι' ἀρωματικῶν καὶ τερεβινθούχων ὑδά-των θεραπεύονται δὲ διὰ θειούχων λουτρῶν καὶ τινων ἄλλων φαρμάκων, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν τὴν ἀντιπυρίνην, ἡ ὅποια ἀπὸ τινος πλησιάζει νὰ καταντήσῃ πανάκεια, ἀφ' οὗ ἀποτελεσματικῶς ἐδοκιμάσθη εἰς πλείστας ὅσας ἀσθενείας καὶ πάντοτε σχεδὸν ἱκανοποίησε τὰς προσδοκίας τοῦ τε ἰατροῦ καὶ τοῦ πάσχοντος.

Δρ. Φλς.

ΑΙ ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

(Δημῶδες)

Τὸ ἐπόμενονον δημῶδες κρητικὸν ποίημα, πλήρες ἱλαρότητος, ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ὁ ἐν Κυθήροις διαμένων κ. Ἑμμανουὴλ Μόρμορης.

Ὁ ἄνθρωπος ὄντες γεννᾶται
δυὸ καὶ τριῶ λογιῶ νταντᾶται. 1)
Εἰς τοὺς δέκα γραμματισμένους
καὶ ὠμορφοκαμωμένους,
Σ τοὺς εἴκοσι ντελῇ κανλῆς
καὶ καλὸς ξεφαντωτῆς.
Στοὺς τριάντα ἀνδρειωμένους
κ' εἰς τὸν κόσμον ἔακουσμένους.
Στοὺς σαράντ' ἀνθεὶ καὶ δένει
τὰ παιδιὰ του ἀναστένει.
Στοὺς πενήντα γιὰ βουλή
ἂν ἔχῃ κεφαλὴ καλὴ.
Στοὺς ἐξῆντα καμπουρώνει
καὶ μαγκούρες περμαζώνει.
Στοὺς ἐβδομήντα δὲ φελᾷ
μόνο τὰ ψωμιά χαλᾷ.
Στοὺς ὀγδόντα οἱ ἐδικοὶ του
τοῦ βαρύνονται τῇ ζωῇ του.

1) νταντᾶται = νταντεύεται, ἀνατρέφεται.

Θέ' μου, πάρε μᾶς τονε,
ξερογάλε μᾶς τονε,
μὴ τοὺς σώσῃ ἐκάτο'
Δὲν τὸν ταγιαντοῦμε πλειό.

ΟΙ ΕΠΑΙΤΑΙ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Οὐχὶ σπανίως βλέπομεν ἄνθρώπους καθ' ὅλα ὑ-γιεῖς καὶ ἀκμαίους τείνοντας χεῖρα ἐπαίτιδα, εἰς δὲ τὰς ἀπευθυνομένας αὐτοῖς παρατηρήσεις ἐπὶ τῇ φυγοπονίᾳ τῶν δικαιολογουμένουσιν ὅτι δὲν εὐ-ρίσκουσιν ἐργασίαν. Ἐν Παρισίοις ἠθέλησε φι-λάνθρωπός τις νὰ λάβῃ πείραν ἀσφαλῆ τῶν ἐ-παϊτῶν τούτων, τὰ δὲ ἐξαγόμενα εἰς ἃ κατέληξεν ὑπῆρξαν περιεργότατα καὶ διδακτικώτατα. Θε-λήσας νὰ μάθῃ κατὰ πόσον τὰ παράπονα τῶν ὑγιῶν ἐπαϊτῶν περὶ μὴ εὐρίσεως ἐργασίας ἦσαν δειδικαιολογημένα συνεννοήθη μετὰ τινων γνω-στῶν αὐτῷ ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐργοστασιαρχ-ῶν, οἵτινες ἀνέλαβον νὰ δίδωσιν ἐργασίαν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ 4 δραχμῶν εἰς πάντα στελλόμενον πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ φιλανθρώπου, οὗ-τινες θὰ ἐπαρουσίαζον ἐπιστολήν. Ἐν διαστή-ματι λοιπὸν 8 μηνῶν ἐγνωρίσθη μὲ 727 ἐπαί-τας ὑγιεῖς, οἵτινες φυσικῶς τῇ λόγῳ τοῦ παρεπο-νεύοντο ὅτι δὲν εἶχον ἐργασίαν. Εἰς πάντας ἀ-πῆντησεν ὅτι ἠδύνατο αὐτὸς νὰ τοῖς προμη-θεύσῃ ἐργασίαν, ὅτι ἕκαστος ἠδύνατο νὰ λά-βῃ παρ' αὐτοῦ συστατικὴν ἐπιστολήν, δι' ἧς θὰ ἐγίνετο δεκτὸς εἰς ἐν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχα-νικὸν κατάστημα μὲ μισθὸν ἡμερήσιον 4 δραχ-μῶν. Τόσον ἄλλως ἐζήτουν καὶ αὐτοί, λέγοντες ὅτι αὐτὸ τὸ ἡμερομίσθιον θὰ τοῖς ἐξησφάλιζε τὸ μέλλον, θὰ τοὺς ἔσωζε τὴν ἀξιοπρέπειαν. Ἀλλὰ τί συνέβη ἐν τούτοις; Ὑπὲρ τοὺς ἡμίσεις (415) οὔτε ἦλθον κἀν νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπιστολήν. Ἄλλοι, καὶ οὗτοι ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν (138), ἐ-πῆραν τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπαρου-σίασαν εἰς τὸν καταστηματάρχην πρὸς δν ἀ-πηυθύνετο. Ἄλλοι ἦλθον εἰς τὸ κατάστημα, εἰς ὃ ἐστάλησαν, ἐργάσθησαν μολὶς ἡμίσειαν ἡμέ-ραν, ἐζήτησαν τὸ ἡμισυ ἡμερομίσθιον 2 δραχ-μᾶς καὶ οὔτε ἀνεφάνησαν. Ἄλλοι ἐγένεον ἄφαν-τοι μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν. Τέλος δὲ ἀπὸ τοὺς 727 μόνον 18 ἔμενον ἀκόμη εἰς τὴν ἐρ-γασίαν τὴν τρίτην ἡμέραν ἀφ' ἧς εἰσηλθον. Τοι-ουτοτρόπως ἐπὶ 727 ἐπαϊτῶν, σταματώντων καθ' ὅδον τοὺς διαβάτας, θρηνοῦντων ὅτι ἀπο-θνήσκουσι τῆς πείνης καὶ μετὰ δακρύων ζη-τούντων ἐργασίαν, μολὶς 18 ἦσαν οἱ εἰλικρινῶς ἐπιθυμούντες νὰ ἐργασθῶσι. Ἡ ἀναλογία εἶνε 1 ἐπὶ 40. Τὸ πείραμα τοῦτο γενόμενον ἐν δια-στήματι χρονικῶ ἱκανῶς μεγάλῳ καὶ ἐπὶ ἐκα-τοντάδων ἀτόμων, διευκρινίζει μὲ τρόπον ὀρι-

στικόν τὸ ζήτημα. Κιτόπιν αὐτοῦ δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἐν Παρισίοις, καὶ τὸ αὐτὸ βεβαίως συμβαίνει καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ μεγαλοπόλει, ἐπὶ 40 ἑκατῶν ὕγιων μόνον ἓνας εἶνε ἄξιος μερίμνης καὶ συμπαθείας.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

“Ὅπου αἱ γυναῖκες τιμῶνται οἱ ἄνδρες εἶνε λευθεροὶ καὶ ἐνάρετοι.

Ἡ πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκτίμησις εἶνε τὸ μέτρον τῆς προόδου ἔθνους τινὸς ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ.

Δυσχερέστατον νὰ εὐχαριστήσῃ τις ἐκεῖνον ὑφ’ οὗ ἀγαπᾶται πολὺ, ὅσον καὶ ἐκεῖνον ὃν δὲν ἀγαπᾷ πλέον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ παραγωγή τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1887 ἐν ταῖς χρυσοφόροις χώραις τῆς γῆς συνεποσώθη εἰς 502,013 400 φράγκα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε κατώτερος τοῦ τῶν προηγούμενων ἐτῶν. Ἐν γένει δὲ ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ παραγωγή τοῦ χρυσοῦ βαίνει ἐλαττωμένη. Σήμερον τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα χρυσοῦ παράγουσιν αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἀξία τοῦ παραχθέντος τὸ παρελθὸν ἔτος ἦτο 194 ἑκατομμυρίων φράγκων. Πρὸ τινῶν ἐτῶν τὴν πρώτην τάξιν ἐν ταῖς χρυσοφόροις χώραις κατεῖχεν ἡ Αὐστραλία, ἀλλὰ σήμερον ἔρχεται δευτέρα, παράγουσα χρυσὸν ἀξίας 133 ἑκατομμυρίων μετ’ αὐτὴν ἡ Ρωσία μὲ παραγωγήν 106 ἑκατομμυρίων. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπικεῖνται σπουδαῖαι ἀλλοιώσεις ἐν τῇ ταξινόμησει αὐτῇ τῶν χρυσοφόρων τόπων· νέα μεταλλεῖα ἀνεκαλύφθησαν εἰς ἄλλας χώρας καὶ εἰσὶν ἐν ἐκμεταλλεύσει, καὶ πλὴν τούτου νέαι τεχνικαὶ μέθοδοι ἐπενοήθησαν, δι’ ὧν καλλιεργούνται λίαν συμφερόντως χρυσοφόρα στρώματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διὰ τῶν παλαιῶν μεθόδων ἀντήμειβε πολὺ γλίσχρως τὴν πρὸς τοῦτο ἐργασίαν. Ὡς πρὸς τὴν παραγωγήν τοῦ ἀργύρου, αὕτη τὰν ἀπαλιν αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Ἡ ἐτήσια παραγωγή κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἀπέφερε 600,000,000 φράγκων. Τὴν πρώτην δὲ τάξιν εἰς τὰς ἀργυροφόρους χώρας κατέχουσι πάλιν αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι. Τὰ μεταλλεῖα τοῦ Μεξικοῦ ἀπέφεραν τὸ παρελθὸν ἔτος ἄργυρον 78 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Κατ’ ἔτος ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν δημοσιεύει στατιστικὴν τῶν ἐν τῇ βρετανικῇ ἐκείνῃ κτήσῃ ἀποθνησκόντων ἐκ δηγμάτων φαρμακερῶν ὤρων καὶ θηρίων, προσέτι δὲ καὶ τῶν φονευομένων

ὀλεθρίων τούτων ζώων. Οἱ τῷ 1886 ἀποθνήσκοντες τοιοῦτον θάνατον συμποσοῦνται εἰς 22,134, φαρμακερὰ δὲ ἐρπετὰ ἐξωλοθερέθησαν 417,596, καὶ ἐδόθησαν ἀμοιβαὶ εἰς φονεῖς αὐτῶν 40,000 φράγκα. Περισσότεραι σχετικῶς προσβάλλονται γυναῖκες, τοῦτο δὲ φαίνεται διότι ἐξέρχονται τὸ πρῶν τῆς οἰκίας ἵνα φέρωσιν ὕδωρ ἢ ξύλα.

Τὴν ἐξῆς περίεργον παρατήρησιν ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομεῖα διαφόρων χωρῶν ἀναφέρει τις ἐφημερίς. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἡ μέση ἀπόστασις πρὸς μετάβασιν εἰς ταχυδρομικὸν τι γραφεῖον εἶνε 2 χιλιομέτρων, ἐν Βουλγαρίᾳ 20 χιλιομέτρων, ἐν Ρωσίᾳ τριανταπέντε χιλιομέτρων. Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στελλομένων ἐπιστολῶν, ὑπελογίσθη ὅτι ὁ Ἀγγλος ἀποστέλλει μίαν ἐπιστολὴν κάθε δέκα ἡμέρας, ὁ Γάλλος κάθε δώδεκα ἡμέρας, ὁ Ἑλβετὸς κάθε δεκατέσσαρας ἡμέρας, ὁ δὲ Ρώσος κάθε 284 ἡμέρας.

Λίαν ἐνδιαφέρον πείραγμα ἐγένετο ἐσχάτως ὑπὸ τῆς περιστεροτρόφου Ἑταιρίας τοῦ Bauvais ἐν Γαλλίᾳ περὶ τῆς ταχύτητος τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν. Ἀπὸ τῆς ἐν Βανδαίᾳ πόλεως Roche-sur-Yon ἀφῆθησαν 37 τοιαῦτα πτηνὰ ἵνα ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν Beauvais, ἔθνα οἱ περιστερεῶνες αὐτῶν. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο πόλεων ἀπόστασις εἶνε 500 χιλιομέτρων. Αἱ περιστερὰ ἀπέπτησαν ἐκ τῆς πρώτης τὴν ἡν πρωῒν ὥραν, μετὰ 5 δὲ ὥρας καὶ ὀλίγα λεπτά, 10 ἐξ αὐτῶν εἶχον φθάσει εἰς τοὺς περιστερεῶνας αὐτῶν, ἦτοι διήνυσαν καθ’ ὥραν ὑπὲρ τὰ 80 χιλιόμετρα. Αὕτη εἶνε ἡ μέση ταχύτης τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν, ὡς ἀπέδειξαν καὶ ἄλλα πειράματα. Ἐν τούτοις ἀναφέρονται παραδείγματα ἐκτάκτως ταχυτέρων περιστερῶν, ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον. Τῷ 1884 τέσσαρες ταχυδρομικαὶ περιστερὰ ἐξ ἐκεῖνων τὰς ὁποίας ἀνατρέπει ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐγγρος μεγιστὴν Καρόλῳ διήνυσαν τὸ ἀπὸ Παρισίων εἰς Βουδαπέστην διάστημα ἐν ἑπτὰ ὥραις. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο πόλεων ἀπόστασις εἶνε 1293 χιλίόμετρα, ἄρα ἡ ταχύτης τῶν πτηνῶν ἦτο 184 χιλιομέτρων καθ’ ὥραν.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς Ἰσπανίας, εὐρέθησαν δὲ συμποσοῦμενοι εἰς 17,329,032. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε πολὺ μικρὸς ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς χώρας, καὶ πλὴν τούτου αὐξάνει πολὺ ἀσθενῶς. Τὰ δυσάρεστα ταῦτα φαινόμενα ἐξηγοῦνται ἐκ τῶν μακρῶν ἐμφυλίων πολέμων, οἵτινες ἐσπάραξαν τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκ τῆς μεταναστεύσεως, ἐξ ἧς ἐν διαστήματι 60 ἐτῶν ἡ Ἰσπανία ἀπώλεσε πλείονας τῶν 2 ἑκατομμυρίων κατοίκων.

Ὁ Ἀγαθόπουλος μεταβαίνων εἰς Πειραιᾶ ἐμβαίνει εἰς βαγόνιον, ἐν τῷ ὁποίῳ κάθηνται 6 ἄνθρωποι, ἀνὰ 3 εἰς ἕκαστον ἐδώλιον.

“Ἀμα ἐκάθησε παρατηρεῖ ἀλλεπαλλήλως τὰ δύο ἐδώλια.

— Μπα, λέγει καθ’ ἑαυτὸν, οἱ ἀντικρινοὶ μας εἶνε τρεῖς μόνον, ἐνῷ ἡμεῖς εἴμεθα τέσσαρες ἐν τούτῳ τῷ σακμνί...

Καὶ περνᾷ εἰς τὸ ἀντικρινὸν ἐδώλιον.